

„הבאנו שלום מהציבור העברי—לכפר קאסם, קלוסווה, בקה אל-גרביה, כפר-קרע, ערו

שיירת השלום

ובאה למשולש

ה לא היה רק מיבצע בחירות חסר תקדים: אסיפת בחירות נידת שנמשכה עשר שעות, השתרעה לאורך 90 קילומטר רים, נערכה בעשרה כפרים והקיפה את תושבי של חבל-ארץ שלם.

זו היתה, קודם כל, חגיגה בלתי-נשכחת לאלה שנסעו ולאלה שקיבלו את פניהם.

ערביי ישראל, שרבים מהם כבר התייאשו מאפשרות של אחווה יהודית-ערבית, והמתייחסים בציניות לכל ההכרזות של דוברי המפלגות, נפגשו לראשונה אחרי שנים עם הציבור העברי ההגון, עם ישראל האחרת.

הם באו על פי הזמנה שפורסמה מעל דפי העולם הזה. בשעה שמונה בבוקר התאספו בכיכר מלכי ישראל בתל-אביב, והחלו מקשי טים את מכוניותיהם בכרזות, כתובות בעברית ובערבית, תחנתם הראשונה סיפקה גם את החגיגה העזה ביותר של היום. כפר קאסם.

כאשר מופיעות מפלגות מסוימות בכפר זה, רואים בכך רבים מתושביו — חוצפה. אולם כאשר הגיעו לשם נוסעי שיירת השלום של רשימת העולם הזה כוח חדש, הם התקבלו בלב פתוח. כי מערכת העולם הזה אינה זרה בכפר קאסם. חבריה הגיעו לשם מיד אחרי הטבח של 1956, והם אשר חשפו ראשונים את האמת הנוראה על ה-

תהלוכת ההתייחדות יורדת ברחוב הראשי של כפר קאסם, כשר בני המקום ונוסעי שיירת השלום צועדים ב' צווא. תהלוכה ספונטאנית זו השתרעה לאורך של מאות מטרים, התקדמה בדומיה לעבר אותו מקום בו נפלו, באוקטובר של שנת 1956, 47 חללי לילה'המים, בכניסה אל הכפר.

פרחים במקום דם

בזה אחר זה ניגשו משתתפי המסע אל האבן הגדולה, המציינת את מקום האסון בכפר-קאסם, והניחו עליה פרחים שהביאו עימם, לזכר בני הכפר שנפלו שם לפני חשע שנים.

כפר ערה על מירפסת אחד הבונים, במרכז הכפר, יושבים שניים מבני הדור הישן, בלבושם הלאומי. למטה, ברחבה, עומדות מכוניות שיירת השלום, מוקפות בני הדור הצעיר של הכפר, המבינים כולם עברית והמעורים בהוני המדינה.